

Dagbog 48

Dagbog for turen til Marokko 2016

Forord

Denne dagbog er min 48. dagbog der beskriver turen til Marokko 2016.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Indholdsfortegnelse

Indhold

Turen til Marokko	4
Marokko	5
Fredag den 22 juli og lørdag den 23 juli	6
Der er mange muslimer med i flyet.....	7
Ankomst til Marrakesh.....	8
Navneliste.....	12
Søndag den 24 juli – turen til kystbyen Essaouira.....	18
Mandag den 25. juli – turen til Atlas bjergene	30
Tirsdag den 26. juli – starten på turen til Sahara	42
Onsdag den 27 juli – kører ud til Sahara.....	52
Torsdag den 28. juli – kører tilbage mod Marrakesh.....	65
Fredag den 29. juli – vi slapper af.....	70
Lørdag den 30. juli – afgang fra Marrakesh.....	73

Turen til Marokko

I år havde vi igen besluttet os for at holde ferie et nyt sted – og som denne gang faldt på Marokko.

Beslutningen kostede lidt ekstra, da Atchara skulle en tur til København for at få visum. Vi havde bestilt rejsen gennem "TravelBird" og var noget spændt på turen.

For det første skulle vi til et muslimsk land, og som vi aldrig før har rejst i (jeg havde dog en dagstur i Malaysia, som var helt OK). Vi skulle lande i Marrakesh – den meget berømte gamle by.

Og for det andet – havde vi aldrig før rejst med TravelBird, og havde ikke fået ret mange informationer.

Marokko

FAKTA OM MAROKKO

Indbyggertal: 33,0 mio. (2014), heraf ca. 30 % under 15 år.

Areal: 446.550 km².

Hovedstad: Rabat (1,8 mio. indb.).

Største byer: Casablanca (3,8 mio.), Fès (1 mio.), Marrakesh (910.000), Tanger (770.000).

Befolkning: Arabere 55-60 %, berberisktalende grupper 40-45 %. Fødselsrate: 2,15 (2014).

Forventet levealder: 76,5 år (kvinder: 79,7 år; mænd: 73,4 år).

Sprog: Arabisk og tre berberiske sprog (officielle sprog), fransk (inden for bureaukrati og erhvervsliv).

Analfabetisme: 33 % (mænd: 24 %, kvinder: 52 %).

Religion: 98,7 % muslimer, 1,1 % kristne, 0,2 % jøder.

Erhverv (arbejdsstyrkens fordeling): 45 % landbrug, 20 % industri, 35 % servicefag og turisme. Ca. 2 mio. arbejder i udlandet.

BNP pr. indb.: 5.500 US\$ (2013).

Møntenhed: Dirham (MAD, dh.).

Fredag den 22 juli og lørdag den 23 juli

Fredag aften kl. 23.00 vente vi næsen mod Københavns lufthavn, hvor vi ankom kl. 02.00. Fra Arnborg til Nyborg var fartpiloten fast indstillet på 120 km/t – der var næsten ingen trafik.

I lufthavnen fandt vi hurtigt vores bestilte parkeringsplads / hus – og det virkede perfekt. 1 uge i parkeringshus kostede os 1.100,- kr.

Fra parkeringshuset havde vi ca. 15 minutters gang til terminal 3 – hvilket var overskueligt. Vejret var perfekt. Ved indgang i lufthavnen fik vi lidt af en overraskelse – jeg troede at der altid syede af aktivitet i lufthavnen – men der var meget stille og næsten ingen mennesker – og alt var lukket, hvilket kom lidt bag på mig.

Vi fik selv tjekket ind – og dermed var det overstået. Nu skulle vi kun aflevere den ene kuffert vi havde med – når de engang åbnede. Kl. 04.00 begyndte der at komme bare lidt liv i lufthavnen og vi kunne få afleveret vores kuffert – hvilket var selvbetjening.

Vi kom meget hurtigt igennem kontrollen – der var ingen kø 😊

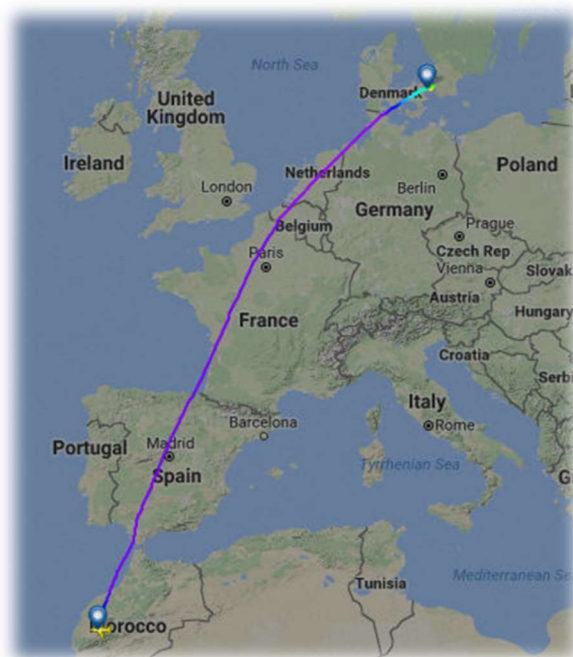
Men så stod vi der – så at sige alle butikker / cafeer åbnede først kl. 05.00. Jeg begyndte at mærke trætheden, men fik ikke sovet – det gjorde Atchara til gengæld.

Omkring kl. 05.45 begyndte de at board. Vi skulle flyve kl. 06.10 med Norwegian, men der var problemer. Der manglede 2 personer, som var tjekket ind sammen med 2 kufferter. Så nu skulle de 2 kufferter findes og tages ud, med mindre de 2 personer dukkede op – hvilket de ikke gjorde.

Dette betød at vi næsten var 1 time forsinket – inden vi kom af sted. Vi skulle flyve med en Boeing 737-800 og flyet var total fyldt op.

Kaptajnen meddelte at de ville gøre alt hvad de kunne for at indhente det meste af tiden, hvilket betød "full speed", og så havde vi medvind.

Det lykkedes dem at hente 40 minutter, så vi kun var 20 minutter forsinket ved ankomst til Marrakesh i Marokko.

Afstand fra København til Marrakesh = 3.123 km.

Der er mange muslimer med i flyet

Der er rigtig mange marokkanere med dansk pas, der skal hjem på ferie (lyder måske negativt, men jeg mener det faktisk positivt). Jeg sidder under turen med 2 forskellige muslimske piger og ind i mellem også med deres far, og alle 3 var meget venlige.

Når man nu bare sidder og skal have fordrevet tiden, kom jeg til at ligge mærke til pigernes lår og ben. De var noget tykkere end mine og pigerne var vel kun omkring 16-20 år – ikke at det gør mig noget, det kom bare som en overraskelse. Jeg lagde sidenhen mærke til at det generelt var kendetegnende for de marokkanske piger / kvinder.

Og når jeg nu er ved emnet, er der mange der siger: "Og så lugter de!"

Ja – på en måde – de spiser andre krydderier, og madlavningens dufte sætter sig altså i tøjet og som man ikke selv kan lugte.

Jeg havde i flyet mulighed for at "efterforske" min teori – og begge piger duftede ens – samme krydderi, og det er vel OK – vi har alle vores ideer til hvordan maden tilberedes og hvem siger "vores" er den rigtige!

Ankomst til Marrakesh

I paskontrollen var der fuld knald på, og stille og roligt blev det vores tur, hvor jeg havde forberedt mig – på immigrationspapirerne skulle vi angive et hotelnavn, hvilket jeg ikke havde gjort, da vi ikke viste hvilket hotel vi skulle på bo på. Jeg viste ham de 4 hoteller vi havde mulighed for at blive indkvarteret på – og "nappede" selv en af dem – der skulle bare stå et eller andet navn.

Herefter ville jeg veksle nogle af vores Euro, hvor de havde et godt tilbud, hvilket betød en højere kurs, hvis jeg mindst vekslede 500,- Euro og tog et masterkort. OK – det gjorde jeg så.

Det viste sig desværre senere at masterkortet var total ubrugeligt – ingen ville tage imod det – fedt – heldigvis var der kun 1.000,- Dirham på kortet – men der stod de også godt 😊

Tolden gik vi lige igennem – uden problemer – vi havde nu heller ikke noget med, som vi ikke måtte, så de kunne bare have tjekket os.

Nu kom næste spørgsmål – hvem skulle vi møde og hvordan?

Der stod rigtig mange og ventede på turister, men der var ingen skilt til TravelBird – og pludselig dukkede det op.

Med os skulle 3 personer mere, så vi var ikke ret mange ☺

Vi kørte ind mod Marrakesh – med åben sidedør – det var uhyggeligt varmt. Pludselig stoppede vi – og 3 af os skulle forlade bilen – vi skulle på en meget smal gade gå et lille stykke op til vores hotel og på et tidspunkt kom vi ind på en endnu smallere gade – indtil vi kom til en sort jerndør. Vi kiggede alle 3 undrende på hinanden – hvad havde vi rodet os ud i.

Vi skulle bo på hotellet "Riad Fatouma", som var et "Bed & Breakfast" hotel. Hotellet lå indenfor "Medinaen".

Nederst i næste billede.

Den sorte cirkel omkredser hele "Medinaen".

Her skulle vi bo de næste 3 dage. Værelset var fin – lidt anderledes end vi normalt kender.

Vi havde ingen vinduer – kun ud til opholdsstuen. Gardinerne var så tynde at når der var lys i værelset kunne man nemt fra opholdsstuen kigge ind – så privatliv blev der ikke ret meget af 😊

Navneliste

Da jeg er meget dårlig til at huske navne – laver jeg her min egen navneliste – de hedder noget andet ☺

Pige fra Holland	Mirthe (hendes rigtige navn)
Pige fra Tyskland	Bianca
Dreng fra Holland	Dirch
Pige fra Schweiz 22 år	Roseli
Pige fra Schweiz 34 år	Rosi
Pige fra Rumænien	Sofie
Dreng fra Østrig	Franz
Pige fra Japan	Yoko

Den 3. person der skulle bo samme sted som os var Mirthe – en frisk pige fra Holland, som rejste alene. Det viste sig at vi skulle være sammen den næste uges tid – hun havde købt fuldstændig den samme pakke som os. Mirthe er et fantastisk menneske og utrolig nem at snakke med – Atchara og jeg kom virkelig til at holde af Mirthe.

Vi besluttede os for sammen at tage en byvandring – det var stegende varmt.

Ovenstående billede blev vores vartegn – så vidste vi hvor vi var – troede vi ☺.

Vi gik ind til "markedsgaderne" hvor Atchara og jeg fik en Cola, ja du læste rigtigt – der kan simpelthen ikke købes øl nogen steder. Mirthe ville ud og finde en hæveautomat – dem i lufthavnen havde ikke virket – dejlig start på en ferie.

Da Atchara og jeg gik fra cafeen blev vi mødt af en venlig "guide", der forklarede os om byen og som gerne ville vise os noget af den. Vi gik gennem smalle stræder / gader der hele tiden bugtede sig og Atchara og jeg var på et tidspunkt noget beklemmt ved situationen – og som Atchara sagde: "hvordan finder vi nogensinde tilbage". Jeg vidste det ikke – jeg havde for længst mistet stedsfornemmelsen.

Pludselig var vi inde i et kæmpe palads, som var ombygget til et rent mekka indenfor marskandiser ting – der var alt mellem himmel og jord og så ovenikøbet delt op i afsnit – virkelig en stor oplevelse.

Vi fik købt 2 ting – og pruttede om prisen, så det "knagede". Et sjovt system hvor prisen blev skrevet ned i en bog – streget ud og ny pris blev skrevet – og sådan fortsatte det – indtil vi var enige om prisen. Vi kom ned i en pris af 3.500,- Dirham – jeg tror vi startede ved 7.000,- Dirham.

Herefter gik vi videre – og stoppede i en forretning der sælger produkter fremstillet af Argan-olie. Vi fik en vældig introduktion til alle de cremer og olier denne nød stod model til.

Atchara fik også mulighed for at udvinde lidt olie, som er et ren kvinde job.

Atchara fik en meget speciel creme til ansigtet, som skulle kunne tage de mørke pletter på 1 uge. Nu skulle det vise sig om det hele var humbuk.

Manden der forklarede os det hele var utrolig godt sat ind i produkterne og hvad de hjalp i mod. Vi købte for 1.500,- Dirham i denne butik.

På vej ud af butikken fik vi lidt ekstra puttet i posen – hvilket var en gave fra forretningen – tror du måske jeg følte at jeg havde betalt for meget? ☺

Sidste forretning vi besøgte var 1 tæppeforretning. Huset var helt fantastisk og fra gaden kunne man simpelthen ikke se det. Igen et gammelt palads – enestående.

Ovenstående billede er loftet i den ene stue.

Her fik vi serveret grøn te – wau – så kunne jeg godt begynde at drikke te.

Vi fik forevist jeg ved ikke hvor mange tæpper – fantastisk flotte tæpper. Vi faldt for et rødt tæppe – nu skulle prisen bare forhandles, og som han hele tiden sagde: "I have a really good price for you my friend". Nu skulle jeg se hvor meget det betød.

Han startede ud med 12.000,- Dirham, hvorefter jeg var ved at gå i knæ og afviste ham total – derefter startede showet igen med papir og overstregninger. Jeg ville give 3.000,- Dirham – hvilket var ved at få ham i knæ.

Efter 10 minutters forhandlinger blev vi enige om 4.000,- Dirham og ingen ekstra gebyr på masterkortet.

Atchara fik, da vi forlod forretningen en ekstra gave – et Jalla sjal – Mirthe var efterfølgende meget betaget af dette sjal – sådan et ville hun også have.

Nu var tiden inde til at der skulle spises. Vores "guide" viste os en restaurant hvor der var air-condition og så fik vi afregnet vores "guide" (300,- Dirham).

Vi fik rigtig god mad og igen Cola og vand. Alle er bare så venlige og imødekommende. I restauranten sidder en muslimsk familie som kan se at Atchara har det meget varmt, og som straks er behjælpelig med at Atchara kommer tæt på Air-Conditionen – sådan en gestus gør mit hjerte "blød".

Hjemturen ville vi tage på "gå ben", men jeg havde total mistet stedsansen og på et tidspunkt blev vi nødt til at holde en hestedroske an. Han vidste ikke helt hvor det var, men der kom lynhurtigt hjælp til.

Det var en hyggelig tur, og troede at vi var hotellet nært – men var blevet afleveret forkert i de små gader.

Vi gik og gik og endte konstant i en blindgyde – og Atchara blev mere og mere træt – jeg så kun en udvej og det var tilbage af det "gamle spor" – men pludselig stod der nogle store drenge foran os, og jeg tror vi lignede nogen der var faret vild i de små gader – hvilket vi også var.

Drengene var utrolig høflige og spurgte om hvor vi skulle hen og jeg viste vores hotel kort. Den ene af drengene viste godt hvor hotellet lå og ville gerne guide os hjem. Atchara var efterhånden på bristepunktet. Hun kogte af varme og ikke af raseri.

Jeg kunne se at hun nær var ved at græde af udmattelse, men jeg stolede på vores "guide"

Det havde været en lang dag med mange indtryk – og nu var det efterhånden blevet uoverskueligt – grundet træthed

"Guiden" var sød og venlig og prøvede hele tiden at muntre Atchara op – og pludselig var vi "hjemme" igen.

Jeg fik afregnet "guiden" – og Atchara fandt hurtigt sengen – godt træet.

Igen og igen bliver vi mødt med smil og hilsner og folk der gerne vil snakke og "sælge". Rygter og myter om at man nærmest bliver flået ind i butikkerne, kan jeg overhovedet ikke genkende.

Om aftenen fik jeg bestilt turen til kystbyen Essaouira, som skulle starte søndag morgen kl. 08.00.

Meget tidlig på aftenen gik jeg også i seng – efter et meget langt døgn med ufattelig mange nye indtryk – og mange indkøb ☺

Søndag den 24 juli – turen til kystbyen Essaouira

Vi stod op kl. ca. 06.45 – morgenmaden var klar kl. 07.30, og vi skulle være klar senest kl. 08.00.

Vi spiste morgenmad sammen med Mirthe, der også skulle med på denne tur til Essaouira. Vores morgenmad var ganske OK – der manglede ikke noget.

Vores "Hoteldreng" fulgte os ned til pladsen, hvor vi skulle mødes. Her sad vi så og ventede og ventede. Der var åbenbart sket nogle misforståelser, så vi skulle selv ud og hente 5 personer mere.

Vi skulle have Roseli, Rosi, Sofie, Franz samt en italiener med.

Vi kørte rundt i de små gader, hvilket chaufføren havde ret godt styr på.

Endelig var vi på vej ud af Marrakesh og på vej vestpå mod Essaouira. Undervejs så vi rigtig mange æsler som trak rundt med en eller anden form for vogn.

Desuden var der ufattelig mange fartkontroller undervejs. De stod med laserfartmålere.

Pludselig stoppede vi et meget specielt sted langs vejen til Essaouira. Vi skulle se geder stå oppe i et Argan træ. Vi havde set det på billede dagen i forvejen, hvor jeg troede at det "fusk", men nu så vi virkeligheden.

Gederne sad i træet til middag – herefter kom de ned for at komme ud og græsse. Det var en kæmpe oplevelse.

Herefter kørte vi kun et lille stykke, hvor vi igen gjorde stop. Vi skulle besøge et kvinde kooperativ, hvor de udvinder Argan-olie.

Disse kooperativer er støttet af staten for at give kvinderne mulighed for at komme på arbejdsmarkedet. En anden biting er nok at det har vist sig at maskiner ikke kan forarbejde Argon nødderne rigtigt, og at det er et kvindeligt erhverv.

Vi blev mødt af en særdeles sød pige der skulle guide os.

Vi startede med et kop grøn te og hvortil der var lidt brød, som vi kunne dyppe i 3 forskellige slags Argan-olie.

Dernæst fik vi fortalt hvad Argan-Olie bliver brugt til og hvilke egenskaber det har. Hvad hun fortalte var det samme som manden inde fra gaden i Marrakesh havde fortalt – hvilket beroligede mig en anelse – så var der nok noget om snakken.

Efter gennemgangen af "produktionen" var der mulighed for indkøb i deres forretning, hvor vi igen købte lidt 😊

Ovenstående billede er Argan nødder.

Efter besøget her, gik turen videre – vi skulle kun køre ca. 10 minutter mere før vi var i Essaouira.

På den sidste strækning blev vi stoppet af politiet, som ville se vores pas. Så langt kom det dog ikke til, vores chauffør sagde at vi var europæiske turister og dermed kunne vi igen køre.

Sofie og Franz var meget glade for dette. De havde nemlig ingen pas med – det havde vi andre.

Ingen pas betyder tilbageholdelse.

Vi var i Essaouira omkring kl. 12.00 og havde nu 5 timer på egen hånd.

Da vi ankom var det meget tåget – ja der var ikke ret meget at se. Det er ofte meget tåget i Essaouira og temperaturen er så at sige fast på 25 grader.

Tågen og den faste temperatur skyldes den meget store varme der kommer inde fra landet og som møder kulden fra Atlanterhavet.

Vi startede med at besøge fiskemarkedet. Mirthe fulgte Atchara og jeg og snart fik vi følge af italieneren, som ikke kunne ret meget engelsk, men hun var nu sød og rar og fulgte Atchara og mig næsten hele dagen.

Fiskemarkedet syede af aktivitet – her var alle slags fisk – det var enormt spændende at gå og opleve den livlige handel der her foregik – alle steder blev der handlet.

Efter at have oplevet fiskemarkedet gik vi op i de små handlegader, hvilket var enormt spændende. Vi fik købt forskellige småting.

Atchara fik købt sig en kjole, der som sædvanlig ikke passede – den var for stram – men så havde vi dog også brugt penge her. Mirthe fik købt et 1 "Jalla sjal" – hun var som sagt tidligere forelsket i Atchara's og nu havde hun også et i forbindelse med turen til Sahara.

Omkring ordet "Jalla" lyder det i nogen øre lidt negativt – det er det slet ikke. Det betyder "Nu går vi".

Efterhånden begyndte sulten at melde sig og vi fandt hurtigt en cafe, hvor vi fik noget at spise.

Vi gik alle 4 en dejlig tur i de lange smalle gader – og på et tidspunkt stod vi igen med fornemmelsen: "hvor er vi".

Vi tiltalte en lokal som straks var venlig og forklarede os hvordan vi kom tilbage til havnen.

Ved tilbagekomst til havnen, valgte Atchara og jeg at tage en tur med det lille tog.

Det var en skøn lang tur.

Ved tilbagekomst gik vi op i de smalle gader, hvor vi straks støtte på italieneren, som herefter fulgte med os. Hun havde medens vi var på "togtur", været på fiskerestaurant.

Atchara som "aldrig" er sulten – havde fået "ondt i den søde tand" og nu var tiden inde til en pandekage – der blev solgt alle steder.

Vi fik bestilt 2 pandekager med bananstykker og Nutella og dertil grøn te – lækker cocktail.

Heldigvis var der kun en pandekage per mand – det var meget sødt og med de sidste mundfuld var jeg ved at være "overproppet".

Efter vores pandekage oplevelse – gik vi igen ned til havnen, hvor de lokale drenge hyggede sig med udspring i de forskellige havnebassiner.

Inden vi kørte fra Essaouira besøgte Atchara og jeg det lokale slotstårn.

Kl. 16.40 ankom vores bus og vi startede straks på hjemturen. Iden der var gået ret lang tid sov næsten alle i bussen – den friske havluft – havde sat sine spor 😊

Omkring halvejs havde vi en pause, hvor der var mulighed for toiletbesøg – i øvrigt altid pæne og vedligeholdte. Desuden kunne der købes lidt mad samt drikkevarer. Jeg kom også af med mine 2 postkort – der var simpelthen 1 postkasse.

Da vi dette steg ud af bussen blev vi "ramt" af et større varmesjok. Fra den behagelige temperatur i Essaouira, var det igen blevet ulideligt varmt.

På vej tilbage til Marrakesh kom vi ind i en sandstorm hvor træer lå væltet ind over kørebanen. På et tidspunkt kunne vi ingenting se. Det var ret vildt at opleve en rigtig sandstorm.

Sandstorme i Marokko bliver altid efterfulgt af skybrud – hvilket også skete her – vild oplevelse.

Tilbage på hotellet var der ren afslapning efter en dag med mange indtryk.

Kort tid efter ankomst til hotellet gik Atchara og jeg en tur ned af den lille gade for at handle lidt drikkevarer (vand og Cola) ind. Da vi kom tilbage var alt låst. Her stod vi i ca. 35 graders varme og kunne ikke komme ind.

Humørbarometeret faldt markant – heldigvis kom der et andet par som viste os hvor nøglen lå gemt. Denne information havde vi bare ikke fået. Vi havde ventet i 5-10 minutter.

Nu vidste vi hvor nøglen lå ☺

Mandag den 25. juli – turen til Atlas bjergene

Vi stod op kl. 07.30, da vi havde fået at vide at morgenmaden ville være klar kl. 08.00 – og denne morgen ville jeg have varm kaffe og ikke lunken kaffe ☺

Først kl. 08.30 var morgenmaden klar og allerede kl. 08.50 skulle vi gå ned til busholdepladsen – så morgenhygge omkring morgenmad var der godt nok ikke tid til.

Dagen skulle bringe os til Atlas bjergene – nærmere området "Ouzoud"

Igen ventede vi i 1/2 time, inden vi kom af sted.

Vi var ikke så mange – med var Mirthe, Sofie og Franz – så vi var et lille sluttet selskab.

Første stop var "fototime", hvor der kom irriterende sælgere, som kom op af fra jorden! Man lærer at blive hård og total ignorerer dem og bliver derved en hård arrogant kold skid – der total ignorerer enhver henvendelse.

Udsigten var fantastisk

Andet stop var i staten af Atlas bjergene hvor vi skulle se en "medicinhave" – ene og alene planter der havde en eller anden form for helbredende effekt.

Det var en enorm spændende have – hvor vi blev guidet rundt og fik fortalt en historie omkring hver en plante og hvad den betød for kroppen og hvad den kunne gøre for kroppen.

Efter have gennemgangen var vi inde i bygningen, for at høre om produkterne – hvor vi samtidig blev budt på rigtig god te.

Igen et rigtig spændende besøg.

Tredje stop var hos en "møllefamilie", hvor vi så deres melproduktion samt fik vist hele deres bolig frem – et enormt spændende besøg, hvor vi kom lidt tættere på marokkanernes "almindelige liv".

Møllen blev drevet af vand (vand fra bjergene, der løb under huset)

Køkken:

Soveværelse:

Bagsiden af huset:

Min skønneste:

Selvfølgelig havde de også en lille butik hvorfra der kunne købes alt muligt 😊

Atchara og jeg sprang over – vores kuffert var ved at springes 😊

Sidste stop var i en landsby i ca. 1.200 meter højde, hvor vi blev mødt af en lokal guide, der skulle guide os op til vandfaldene, som er delt op i 7 af slagsen (i rejsebeskrivelser står der 4 – men der er faktisk 7).

Det startede blidt, men blev lynhurtigt hårdt – vores guide var virkelig sød og rar og hjalp Atchara hvor der var bare den mindste mulighed for at hun kunne vælte eller glide.

Ja – her kravlede vi.

Appelsiner der bliver holdt kolde via det kolde bjerg vand.

Tror du måske at Atchara trængte til dette? ☺

Hun havde indtil videre overrasket alle – inkl. guiden at hun var kommet op til vandfald nr. 3 – her stoppede de fleste.

Atchara er blevet afkølet ☺

Alle var klar til vandfald nr. 4

Vi begik os af sted mod vandfald nr. 4 – endnu flere sten og alle svedte – vi var nu i en højde af 1.700 meter.

Ved vandfald nr. 4 havde vi en pause, hvor der var mulighed for noget at drikke og spekulere om vandfald nr. 5 var en mulighed. Atchara var træt.

Vandfald nr. 5 var total frivillig – det var op til os alle – om vi havde overskud. Efter 1 appelsinsaft var hun klar til vandfald nr. 5, som lå i en højde af 1.760 meter, vel og mærke at det blev vanskeligere og vanskeligere at kravle i bjergene, men med thailandsk stædighed havde hun sat sig for at følge os alle 😊

Alle 5 klarede den og guiden var imponeret over Atchara's kampvilje. Som han sagde: "Da vi startede troede jeg vi stoppede ved vandfald 3 – det er en enestående præstation af Atchara, at hun tog helt med herop til vandfald 5" – det er der ikke ret mange der klarer!

Vandfald nr. 5

Atchara fik igen dypet fødderne og blev dermed afkølet. Hun havde virkelig klaret den godt. Jeg var monster stolt på hendes vegne.

Nu begyndte nedstigningen – fra vandfald 5 til vandfald 4 ad samme vej. Herefter kom vi på en mere civiliseret vej, men dog kun på en meget stenet sti. Guiden var stadig ufattelig sød og rar ved Atchara

Ved tilbagekomst blev vi guidet hen til en restaurant nede ved floden, hvor vi fik noget godt at spise.

Guiden fik 100,- Dirham for at hjælpe Atchara, hvilket han var meget glad for.

Efter noget godt mad begyndte hjemturen til Marrakesh. Igen blev der taget diverse "morfarer" i bussen – jeg holdt "skansen" ☺

Velankommen til hotellet – funderede vi lidt over hvad vi ville og besluttede at gå ind til "byen", for at spise og for at hæve lidt penge.

Vi troede at vi efterhånden var kendte med de små gader og valgte derfor at gå via disse – hvilket betød "Total fiasko" – efter 1 km var vi tilbage til udgangspunktet. Nu tog vi den sikre vej – og den virkede ☺

Vi fandt en rigtig god restaurant, hvor vi også fik rigtig god mad, og jeg fik en øl eller 2 til min aftensmad ☺

Det at hæve penge på mit nye masterkort var åbenbart et større problem – det virkede i ingen automat. Vi måtte finde en anden løsning – selvom jeg ikke kendte den "anden løsning"

Vi valgte igen at gå hjem på trods af at vi var godt trætte – vi kendte vejen – og skulle ikke ud i flere "eventyrer" i små gader.

På et tidspunkt kom Atchara med følgende udbrud: "Det her er godt nok en budgetferie, vi går og går og går".

Jeg kunne berolige Atchara med at det absolut ikke var nogen budgetferie. Ferien ville komme til at stå os i ca. 30.000,- DKR – for 2 personer, hvilket i min verden ikke er noget almindeligt budget for en uge.

Inden vi forlod restauranten – spurgte jeg om jeg ikke kunne få 2 uåbnede øl med i min rygsæk – tjeneren smilede og selvfølgelig – "no problem" ☺

Hjemme på hotellet lå vores "hoteldreng" og sov – og vi havde brug for at få at vide hvornår vi skulle op næste morgen – vi fik pakket det hele og kunne gå med kort varsel

Tirsdag den 26. juli – starten på turen til Sahara

Vi blev vækket lidt i halv syv. Der var morgenmad kl. 06.45, og kl. 07.00 forlod vi hotellet. Jo der var knald på og ikke plads til ret megen morgenhygge.

Ved buspladsen ventede vi ca. 1 time – inden vi kom af sted. Vi skal køre i en lidt større bus og er mange flere – 15 personer i alt.

Vi 5 der har deltaget alle dage er der selvfølgelig også.

Byen vi kører mod er Quarzazate – spørg mig ikke om hvordan det udtales ☺.

VI havde en lille pause på en bjerg cafe, hvor vi kunne købe drikkevarer. Herfra var der en fantastisk udsigt.

Vi kørte igennem et fantastisk flot bjerglandskab med masser af træer og total snoede bjergveje.

Vores næste stop – fototime i 1.960 meters højde – nu var udsigten blevet udskiftet fra grønt til brunt.

Turen fortsatte og vi passerede det højeste punkt på 2.260 meter.

I byen Quarzazate havde vi et nyt stop. Vi skulle se den bydel hvor rigtig mange film er blevet optaget i. Bl.a. filmene Gladiator og Indiana Jones samt mange flere.

Her var meget varmt og det kunne blive op til 45 grader.

Vi fik en guidet rundtur og havde svært ved at genkende noget fra bl.a. Gladiator.

Ovenstående billede er en af arenaerne hvor der i filmen blev kæmpet – lidt svært at forestille sig. Den store arena blev optaget i Rom i Italien.

Byen er fra 1100 tallet.

Manden i "dragten" er vores guide.

Før frokost fik Atchara og jeg købt 2 hovedbeklædninger til vores Saharatur. Det anbefalede guiden os på det kraftigste – og han fik ret.

Denne klud kunne beskytte faktisk hele ansigtet – så kun øjnene var frie. Det krævede lige lidt teknik at få det bundet rigtigt ☺

Efter rundturen var det spisetid. Atchara og jeg sad til bords med Bianca, Mirthe, Dirch og Yoko og havde en dejlig kommunikation sammen på tværs af bordet.

Vores mad – ja som Atchara sagde – vi kan overleve på det ☺

Vi fik "KusKus" – nok ikke lige vores livret.

Herefter gik turen tilbage til den store vej og tilselve byen "Quarzazate" – ja det er lidt forvirrende – men begge byer hedder faktisk det samme.

Byen er en meget berømt filmby, hvor vi på vej derind kom forbi det store film studio.

Inde i byen havde vi et hurtigt stop – fototime. Chaufføren tager billedet ☺

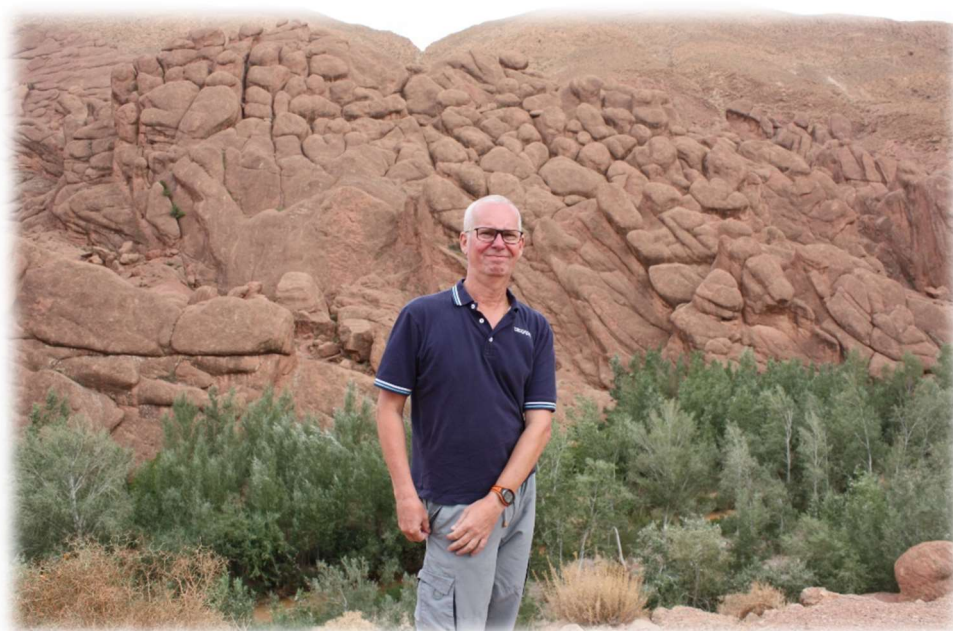

Turen går herefter videre, hvor det begynder at regne – lidt grotesk – jo tættere vi kommer på Sahara des mere regner det!

Undervejs havde vi endnu en pause hvor der var mulighed for toiletbesøg samt at få lidt at drikke.

Sidst på dagen kom vi i nye bjerge og havde igen masser af bjergkørsel og ny fototime

Bjergene her var meget specielle og flotte – det var en sand nydelse at stå og iagttage bjergene og stilheden.

Efter en kort køretur endnu – ankom vi til hotellet i en klippedal – her var monster flot. Vi fik en ganske OK værelse – dog havde det været dejligt med lidt lys på badeværelset.

Efter et velfortjent bad – i mørke – var jeg klar til aftensmaden, som vi skulle have kl. 20.00.

Kl. 20.00 blev vi alle samlet i restauranten ved samme bord.

Vi var:

- 2 belgier
- 3 spanioler
- 1 rumæner
- 1 japaner
- 1 thaier
- 1 dansker
- 1 tysker
- 2 hollændere
- 2 Schweitzer
- 1 østriger

15 personer – 10 lande.

Gruppe fik efterfølgende navnet "blandet salat", som vi høre fra flere guider.

Vi havde en utrolig hyggelig aften sammen, hvor samtalerne primært blev kørt på engelsk, tysk og fransk og ind i mellem på de lokale sprog 😊

For at det ikke er løgn fik jeg faktisk en flaske rødvin til aftensmaden 😊

Endnu en dag var gået – og selvom vi havde tilbragt mange timer i en bus – havde jeg fået rigtig mange oplevelser – jeg havde ikke fået en "morfar" i bussen – hvilket betød at jeg, da jeg lagde hovedet på hovedpuden – straks faldt i søvn – efter en kanon dag.

Onsdag den 27 juli – kører ud til Sahara

Kl. 06.45 stod vi op – da vi skulle køre kl. 08.00. Vi fik et godt solidt morgenmåltid og var dermed klar til dagens program – en heldags køretur til Sahara.

Første stop var et godt sted at tage billeder fra

Vi skulle besøge ovenstående by, som er en by, der er meget selvforsynende og som deler meget af deres mad med nomaderne. Der er mange nomader i området, og som lever i bjergene. Om vinteren bor de i den gamle bydel, da det er for koldt i bjergene.

Inde i byen blev vi mødt af en lokal guide, der skulle vise og forklare bylivet og hvordan deres samarbejde med nomaderne fungerede – yderst interessant.

Først så vi grøntsagshaverne og fik forklaret hvordan man deler med nomaderne og hvornår noget bliver solgt på de lokale markedspladser, og hvornår noget bliver hængende på træerne.

Der skal altid være noget tilbage, så en evt. forbipasserende gæst, kan få lidt at spise. Befolkningen her var utrolig gæstfrie – hvilket vi oplevede flere gange.

Efter rundvisning i grøntsagshaverne skulle vi besøge et kooperativ hvor de lavede uldtæpper af fåreuld og kameluld.

Men først skulle vi lige passere et vandløb.

Medens vores nye "guide" forklarede hele processen fik vi alle serveret te.

Herefter fik vi forevist mange af de tæpper de lavede – fantastisk flotte tæpper. De store komplicerede tæpper kunne tage op til 9 måneder at lave

Der var også mulighed for at lave en god handel, hvis man ville. Det var der så ingen der havde – hvor skulle man lige gøre af det ☺

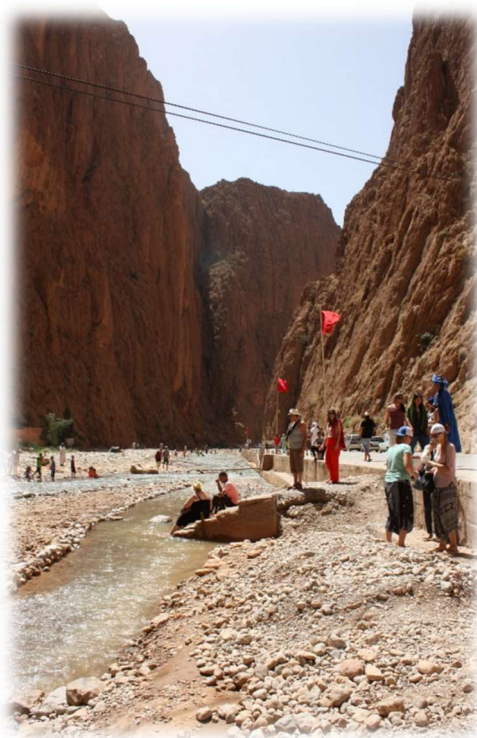
Tilbage på "gaden" igen, forklarede guiden os begrebet "Kasbah", som vi havde set igen og igen på skilte langs vejene.

"Kasbah" betyder kort og godt – 1 stort hus – indeholdende mange huse / familier. I disse Kasbah kunne man gå fra hus til hus – uden at skulle udenfor. Hvorfor var det særlig nyttigt?

Jo - før der kom elektricitet kunne det være svært at orientere sig når det var mørkt. Når man havde fundet sin "Kasbah" – kunne man selvom man boede yderst – gå fra hus til hus og hvor der altid brændte en eller anden form for lys.

Som det sidste i denne by, kørte vi ud til en bjergflod – noget med hellige kilder. Her var utrolig flot og et meget interessant sted.

På vej tilbage til byen – var der en del som meget gerne ville på toilet, hvilket guiden med det samme arrangerede. Der hvor vi for 1 time siden havde gået, fik han en privat mand til at åbne sit hus for os – så folk kunne komme på toilet – toilettet var primitivt – men hold da op sikken en gæstfrihed.

Medens folk stod i kø – fortalte han om familien og hvor mange de boede her. Familien bestod af 15 personer, men som han sagde: "Det er et stort hus vi har 😊"

Kort tids kørsel og guiden forlod os. Og vi kørte igen ud over stepperne.

Næste stop var frokosttid – hvor Atchara og jeg sprang over – vi fik kun noget at drikke. Atchara havde fået menstruation og var utilfreds med alt.

I medens de andre spiste fik vi os en snak og Atchara blev som sædvanlig meget ked af hendes opførsel – specielt overfor mig. Den forbandede periode gør så meget ved hende og som hun slet ikke ønsker at give – heldigvis kender jeg efterhånden Atchara 😊

Efter restaurantbesøget gik turen direkte mod Sahara. På et tidspunkt viste udtemperaturen 43 grader.

Efter indskrivning og køb af drikkevand, skulle vi ud til kamelerne, hvor vi blev delt op i grupper af 6-7 kameler. Vi var omkring 30 personer, der skulle ride på kameler – dertil kom der 5-10 personer der ikke ville ride, og som blev kørt ud til lejren i bil – over stok og sten – nej det hedder nok, mere sand og sand bjerg 😊

Nu var vi klar til kamelerne:

Atchara var den første der var oppe på en kamel – hvilket foregik hurtigere end hun havde regnet med:

Stille og roligt kom vi alle op på en kamel – og så gik det ellers af sted 5 km ud i Saharas ørken.

Vejret så lidt foruroligende ud, og pludselig var det en realitet. Vi havde sandstorm og heldigvis havde vi lyttet til guiderne om at købe disse specielle klude – de hjalp heldigvis. På et tidspunkt begyndte det også at regne. Vi begyndte at ligne noget der var "lort" ☺

Vores kamelfører og en anden valgte at stoppe og få kamelerne ned at ligge og vi kom af. Situationen var blevet for farlig for at en kamel pludselig kunne vælte.

Efter ca. 10 minutter var vejret blevet nogenlunde godt igen og vi kunne fortsætte turen. Efter 1½ time ankom vi til beduinlejren og blev straks "indkvarteret".

Vi skulle bo 5 personer i teltet – hvor der faktisk var plads til 6 personer. Mirthe havde først fået tildelt et andet telt – men hos os var der plads og så ville hun gerne bo i vores telt.

Det hele var enormt primitivt – men hold da op hvor var her hyggeligt – der var ingen lys – kun i "Restauranten".

I ovenstående seng sov Atchara og jeg i ca. 40 graders varme – det var monster varmt.

Toiletforholdene var ganske OK – et telt og midt i teltet stod et "sædetoilet – dog uden slip og træk. Døren var bare dækket til med et tæppe – men det virkede, når man nu skulle 😊

Tiden gik med at kravle i et sand bjerg – hvilket var enormt hårdt – og jeg kom da heller ikke op – havde valgt en forkert vinkel.

Atchara kom ikke ret højt op 😊

Jeg kom dog til næste busk på højre side 😊

Men der gik sport i at komme helt op. Alle de unge mennesker som Atchara og jeg kunne være forældre til, kom op 😊

Indgangen til højre er vores telt – alle steder i lejren hvor der var sovepladser, var der tæpper, som vi kunne gå på.

Kl. 21.00 var der aftensmad i "Restaurant Sahara ☺). Det var enormt hyggeligt, men også ufattelig varmt, så ind i mellem måltiderne, gik vi udenfor, hvor det var meget køligere.

Vi fik 3 retter mad, som blev spist meget primitivt, hvilket vil sige at vi alle 7 ved bordet, spiste af samme fad – ingen tallerkner.

Efter at alle var godt mætte var der underholdning udenfor teltet. Alle morede sig.

Omkring kl. 23.00 gik Atchara og jeg til "ro". For det første var det meget varmt inde i teltet, og lige udenfor – på den anden side af teltdugen, "bankede" de løs på trommerne. Larmen fortsatte jeg ved ikke hvor længe.

På et tidspunkt blev der dog ro, og der var en underlig stilhed, her omgivet af det fineste brune sand man kan tænke sig – ca. 5 km inde i Sahara ørkenen.

Mange havde lagt sig udenfor, hvor temperaturen var noget bedre.

På et tidspunkt var jeg ude og tisse i ørkenens sand og man behøvede ikke at være bange for at det løb ned til en – selvom man tissede op af en bakke 😊
Det blev "suget" væk på stedet.

Torsdag den 28. juli – kører tilbage mod Marrakesh

Vi blev vækket omkring kl. 05.00 og udenfor var det stadig total sort. Så det at finde ting foregik med mobiltelefon lys – et eller andet sted var det fascinerende. Vi mødte omkring vores kamelfører – der også skulle føre os tilbage – ligesom vi skulle udpege vores kameler fra dagen i forvejen.

Medens det endnu var mørkt påbegyndte vi tilbageturen, hvor vi var det næstsidste hold der gik.

Vores kamelfører fik indhentet og overhalet dem alle – han gik bare rask til.

Ved tilbagekomst forventede vi alle et bad – men det kom ikke – til gengæld var der morgenmad – inden turen mod Marrakesh kunne påbegyndes – vi havde en lang dag foran os – uvasket – men omvendt – vi lugtede alle ens – grim 😊

Kort tid efter afgang holdt vi ganske kort tid ind til en "købmand" – jeg havde bedt chaufføren om at holde et sted hvor vi kunne købe hygiejnebind til Atchara. Det fiksede han.

Det er der generelt dyb respekt for. Har oplevet det flere gange.

Vores første stop var en lokal cafe, hvor vi kunne komme på toilet samt få lidt at drikke.

Der var stilhed i bussen. Jeg tror alle fik sig en morfar på nær chaufføren og mig selv. Jeg sov ikke.

Stille og roligt kom vi længere og længere væk fra Sahara og mod Marrakesh. Omkring kl. 14.30 var det frokosttid – ret hyggeligt sted, med utrolig venlig betjening.

Herfra gik turen direkte til vores hotel, hvor vi undervejs kom ind i et meget kraftigt regnvejr oppe i bjergene, hvilket ikke afskrækkede vores chauffør. Jeg tænkte flere gange: "fuck – det går stærkt", men chaufføren havde styr på det ☺

Vi ankom først til vores hotel. Hotel "Riad Qodwa", som ligger ca. 25 minutters kørsel fra Marrakesh. Vi var 11 fra gruppe, der skulle bo her (alle fra Travel Bird). De 4 andre skulle ind på hotel "Riad Las Palmeras".

Vores værelser var OK – lige bortset fra at vi ingen vand havde – og det var lige netop det vi trængte mest til.

På et tidspunkt fik vi lidt vand – dog kun koldt vand, men det var bedre end ingenting.

Næste "dårlige oplevelser" var – de tog ingen kreditkort og vi kunne ikke købe hverken øl eller vin.

Kl. 19.45 var der aftensmad. Vi sad alle sammen ved samme bord og havde en rigtig hyggelig aften på tværs af mange sprog og blandinger af sprog – meget sjovt. Der blev fjollet og grinet.

Omkring kl. 22.00 gik Atchara og jeg til ro efter en meget lang dag i bus. På de sidste 3 dage havde vi virkelig oplevet meget – selvom dette også betød mange timer i en bus.

Hen på natten frøs vi og måtte have et tæppe på – vores air kondition stod ellers på 23 grader.

Fredag den 29. juli – vi slapper af

Sov helt til kl. 08.00 og igen var der næsten ingen vand i bruseren. Efter morgenmaden kørte vi med bussen ind til Marrakesh – jeg skulle have hævet de penge der var på mit Marokko Masterkort.

Vi var 9 personer, heraf 2 andre fra gruppen (Bianca og Dirch). Vi kørte kl. 10.30 og på vej ind til Marrakesh overhørte jeg en dejlig historie – som varmer.

Bianca snakkede med nogle muslimer, bosat i London og på et tidspunkt faldt snakken om Atchara og jeg, som sad foran, om hun kendte os og hvor vi evt. kom fra.

På et tidspunkt sagde Bianca: "De har fulgt os i alt og selvom de begge kunne være vores alles forældre – har de begge et meget "ungt" hjerte og er nogle dejlige mennesker at være sammen med".

I Marrakesh startede jeg med et besøg i banken og fik beskeden: "Disse kort er der kun problemer med – du skal have pengene tilbage i lufthavnen – alle ved at de ikke virker". Fedt – dejlig besked – igen taget ved røven.

Ja – så måtte jeg jo tage mit danske visa kort – for vi manglede penge. Jeg hævede 1.500,- Dirham, som hurtigt forsvandt. Jeg købte et par badebukser, Atchara en kjole, 2 T-shirts til Casper og Jesper, 6 pakker grøn te, 1 pak sort peber og 1 kuffert (jeg havde læst at kufferten max måtte veje 20 kg.), og det overholdt vi i hvert fald ikke.

Ja nu var de penge næsten brugt. Jeg havde lidt ekstra Euro, så dem vekslede jeg også lige.

Et besøg på en restaurant og 1 flaske rødvin med i kufferten, ja så var de penge så men også brugt. Jeg blev nødt til at hæve 1 gang mere, før turen gik tilbage til hotellet.

Velankommen tilbage fik vi "ommøbleret" i kufferterne inden jeg ville ned og bade i poolen. Hurtigt efter vores ankomst ved poolen ankom Bianca og Dirch, og vi fik et spil "badebold" til manges morskab inden vi kravlede op på en drømmeseng og hvilede os.

Senere gik Atchara og jeg op på værelset, hvor jeg fik skrevet en del i dagbogen – imedens ville Atchara i bad, troede hun – der var bare ingen vand. Efterhånden nærmede jeg mig et "ekspositions punkt" – det her var bare ikke godt nok – ingen vand og igen ingen lys på badeværelset.

Til aften var vi alle samlet på nær Sofie og Franz, som var inde i Marrakesh. Vi havde igen en hyggelig aften hvor Dirch igen fik resterne af Atchara's mad. Jo vi var næsten blevet en stor familie.

Ved aftensmaden fortalte jeg at vi igen ingen vand havde og straks tilbød de alle at vi måtte låne deres badeværelse.

Atchara ville dog give det endnu et forsøg – og vi fik lidt vand i løbet af aftenen.

Inden det hed godnat – fik vi pænt taget afsked med Bianca, Dirch, Roseli, Rosi samt parret fra Belgien. Mirthe – skulle med os i lufthavnen om morgenen.

Lørdag den 30. juli – afgang fra Marrakesh

Kl. 06.15 ringede vækkeuret og jeg gik straks i bad – vi havde vand – dog kun koldt vand. Herefter begyndte jagten på bilnøglerne, som viste sig at være tabte – formegentlig i Sahara i beduinteltet om natten, da jeg udlånte min fotografilader til en person, hvor batteriet var løbet tør.

Vi fik etableret en nødplan – Casper tog mine reservenøgler og ville tage toget til København.

I lufthavnen fik jeg hævet mine penge på kreditkortet og vi kom forholdsvis hurtigt igennem og mødte Mirthe igen, hvor vi fik sagt pænt farvel efter en rigtig god uge sammen.

Vi havde som de eneste været sammen hele ugen og boet på de samme hoteller.

STATISTIK

Jeg har nu været i følgende lande og hovedstæder og fløjet med følgende flyselskaber:

Antal gange	Land	Hovedstad	Sidst opdateret:
15	Norge	Oslo	16-08-2014
7	Holland	Amsterdam	10-04-2015
4	Sverige	Stockholm	
2	Belgien		
1	Finland	Helsinki	
?	Tyskland	Berlin	23/12-2015
1	Sovjetunionen	Moskva – Den Transsibiriske Jernbane	
2	Polen		
1	Grækenland	Athen	
1	DDR		
1	Cuba	Havanna	
5	Østrig	Wien	
5	Frankrig	Paris	20-01-2014
1	Italien		
1	Spanien	Madrid	
1	Jamaica		
5	England	London	10-03-2014
1	USA-Florida		
1	USA - San Francisco, Los Angeles, Las Vegas		
1	Skotland	Edinburgh	
1	Burma		
1	Monaco	Monaco	
1	Paraguay		
13	Thailand	Bangkok	09-01-2016
1	Argentina		
1	Indien	New Delhi	
1	Estland		
1	Filippinerne	Manila	
1	Letland		
1	Brasilien	Brasilia	
1	Litauen		
1	Schweiz		
1	Laos	Vientiane	
(1)	Cambodja (grænsen)		
2	Grønland	Nuuk	
1	Island	Reykjavik	
(1)	Kina (grænsen)		
1	Vietnam	Hanoi	
1	Tjekkiet	Prag	
1	Nepal	Kathmandu	
1	Tibet	Lhasa	
1	Ungarn		
1	Singapore	Singapore	
1	Malaysia		
1	Hong Kong	Hong Kong	
1	Macao	Macao	
1	Taipei	Taipei	
1	Sydkorea	Seoul	
1	Japan	Tokyo	
1	Luxembourg	Luxembourg	
1	Cypern		11-07-2015
1	Marokko		30-07-2016
51	Lande	32 hovedstæder	

SAS
Mærsk
Cimbrer Air
Cimbrer Sterling
Sterling
Thai Air
Britania Airlines
Varig
Aeroflot
Cubana Airlines
Fin Air
Lufthansa
British Airways Sunair
Air Greenland
Icelandair
KLM
China Air
Vietnam Airlines
Air China
Austrian Airlines
Jettime
DOT LT (DAT – Danish Air Transport)
NOK Air (Thai indenrigs fly)
Air France
Norwegian

Destination	Land	Ud	Retur	Miles	KM	Total
Amsterdam – Bangkok	Holland – Thailand	3	3	5095	9436	56616
Amsterdam – Billund	Holland	1			496	496
Amsterdam – Durham Tees Valley	England	1	1	297	478	956
Amsterdam – San Fransisco	Holland – USA	1	1	4838	8960	17920
Bangkok – Hanoi	Thailand – Vietnam	1	1	549	1017	2034
Bangkok – Hong Kong	Thailand – Kina	1	1	1048	1941	3882
Bangkok – Katmandu	Thailand – Nepal	1	1	1218	2256	4511
Bangkok – Manila	Thailand – Filippinerne	1	1	1191	2206	4411
Bangkok – Narita	Thailand – Japan	1	1		4645	9290
Bangkok – New Delhi	Thailand – Indien	1		1582	2930	2930
Bangkok – Phuket	Thailand	1	1	430	692	1384
Bangkok – Singapore	Thailand – Singapore	1	1	877	1624	3248
Bangkok – Taipei	Thailand – Taiwan	1		1342	2486	2486
Billund – Amsterdam	Holland	5	5	268	496	4960
Billund – Frankfurt	Tyskland	2	2	366	678	2712
Billund – Gatwick	England	1	1	477	883	1767
Billund – København		18	17	119	220	7714
Billund – Oslo	Norge	2	1	276,6	512	1537
Billund – Paris	Frankrig	1		542	872	872
Billund – Stavanger	Norge	3	3		414	2484
Brasilia – Salvador	Brasilien	1		604	1119	1119
Esbjerg – København		1	1	139,1	257	515
Frankfurt – Bangkok	Tyskland – Thailand	3	3	4957	9180	55081
Gatwick – Orlando	England – USA	1		4321	8002	8002
Gatwick – Sao Paulo	England – Brasilien	1	1	5128	9497	18994
Helsinki – Moskva	Rusland	1		622	1152	1152
Kabarovsk – Leningrad	Rusland	1		3349	6202	6202
Karup – København		19	18	126,8	235	8689
København – Amsterdam	Holland	1	1	348	644	1289
København – Athen	Grækenland	1	1	1186	2196	4393
København – Bangkok	Thailand	8	7	4862	9004	135060
København – Frankfurt	Tyskland	1	1	373	691	1382
København – Gatwick	England	1	1	545	1009	2019
København – Helsinki	Finland	1		504	933	933
København – Marrakesh	Marokko	1	1		3123	6246
København – Paris	Frankrig	1			871	871
København – Prag	Tjekkiet	1	1	357	661	1322
København – Reykjavik	Island	1	1	1173	2172	4345
København – Rønne		10	10	84	156	3111
København – Sdr. Strømfjord	Grønland	2	1	1851	3428	10284
København – Sønderborg		1		109,5	203	203
København – Wien	Østrig	1	1	474	878	1756
København – Aalborg		1		131,7	244	244
Leningrad – København	Rusland	1		617	1143	1143
Lhasa – Katmandu	Tibet – Nepal	1		402	745	745
London – København	England	1		545	1009	1009
Manaus – Brasilia	Brasilien	1		1054	1952	1952
Montego Bay – Gatwick	Jamaica – England	1		4952	9171	9171
Montego Bay – Havanna	Jamaica – Cuba	1	1	393	728	1456
New Castle – Amsterdam	England – Holland	1			521	521
New Delhi – London	Indien – England	1		3729	6906	6906
Narsarsuaq – København	Grønland	1		1889	3500	3500
Notodden – Billund	Norge	1		238,3	441	441
Nuuk – Narsarsuaq	Grønland	1		256	476	476
Orlando – Montego Bay	USA – Jamaica	1		631	1169	1169
Paris – New Castle	Frankrig – England	1			729	729
Salvador – Rio	Brasilien	1		665	1232	1232
Sao Paulo – Foz Do Iguacu	Brasilien	1	1	457	846	1693
Sao Paulo – Manaus	Brasilien	1		1476	2734	2734
Sao Paulo – Rio	Brasilien	2	1	186	344	1033
Seoul – Bangkok	Sydkorea – Thailand	1		1977	3662	3662
Sdr. Strømfjord – Nuuk	Grønland	2	1	171	317	950
Skrydstrup – København		2	1	116,5	216	647
Taipei – Seoul	Taiwan – Sydkorea	1		800	1482	1482
Wien – Bangkok	Østrig – Thailand	1	1	4567	8459	16918
Aalborg – Aarhus		1		64,8	120	120
Aarhus – Cypern	Cypern	1	1	1818	2925	5850
Aarhus – København		1		83,2	154	154

Sum i alt							471.115